

[Arne Bjerregaard.]

var et problem, som det var værdifuldt at få løst af hensyn til generationsskiftet. Hertil kommer det psykologiske moment, der ligger i, at mange tror, de skal betale kapitalvindingskat, selv om det ikke er tilfældet. Nu kan familier i al fald stort set regne med, at der ikke skal betales noget, og så kan man muligvis få større gang i generationsskiftet, i al fald inden for familien. Det andet håber vi senere at kunne løse. Således ikke med venstres forslag – det kan vi desværre ikke støtte i dag.

Jeg skal da anbefale, at man støtter lovforslag nr. L 160.

Alfred Hansen (DR):

Jeg må indledningsvis sige, at retsforbundet principielt er modstander af den eksisterende lovgivning, som lovforslag nr. L 119 henviser til. Men man må jo nok sige, at lovforslaget er udtryk for en vis interesse for bestemte grupper i befolkningen, og jeg vil gerne stille det spørgsmål til forslagsstillerne, hvordan man har tænkt sig at løse problemet for de andre erhverv i dette samfund.

Generationsskifteproblemerne har retsforbundets store interesse med hensyn til landbruget, men det har det altså også med hensyn til de mindre erhvervsdrivende, som også hører til blandt de bærende elementer i vort lands produktion. Det gælder familiebrugene for landbrugets vedkommende, men også de mindre erhvervsdrivende og de fabrikanter, som beskæftiger få mennesker i det daglige arbejde. Disse grupper har vores fulde interesse.

Men jeg vil gerne her oplyse, at hvis man fjerner kapitalvindingsafgiften, så vil det påvirke, at priserne på landbrugsejendomme vil stige. Det har altså en uheldig virkning, fordi kapitalafgifter først skal betales i salgsøjeblikket. Sælgeren har naturligvis, før han udbyder sin ejendom til salg, bestemt, hvor meget han selv vil have, og det, han ved at han eventuelt skal betale i kapitalvindingsafgift, ja, det lægger han naturligvis ovenpå, al den stund det er sælgers marked. Og det vil sige, det er den nye ejer, der kommer til at betale både det, sælgeren vil have for sine ejendomme, og det, sælgeren skal betale til samfundet via det, man kalder kapitalvindingsafgift.

Vi siger i retsforbundet, at man kan i og for sig lappe på denne forkerte lovgivning, så længe man vil, men vi kan love de politikere,

der lapper på den, at de aldrig får løst problemet. Ikke før man lytter til retsforbundets forslag om, at det skal være en løbende afgift, der skal betales af den jord, man beslaglægger, og at man skal tage hensyn til tre faktorer, nemlig det areal, man beslaglægger, jordens bonitet og beliggenheden. Disse tre faktorer alene udgør grundværdien.

Jeg har læst i dag i et af dagbladene, at inden for det sidste år har kun ca. 18 pct. af samtlige handler inden for dansk landbrug fundet sted med yngre, med nyetablerede landmænd. De resterende godt 80 pct. er solgt til allerede eksisterende landmænd, til landmænd, som har købt mere jord til gården, eller til folk fra byerhverv, folk, som har et hovederhverv uden for landbruget, men som ønsker at investere i landbruget. Dette er de faktiske kendsgerninger. At den unge generation skal konkurrere med folk, som ikke vil have landbruget som hovederhverv, men som ønsker at investere, fordi der er gode muligheder for spekulationsgevinst. Dette går venstre let og elegant hen over i sit forslag. Dette går socialdemokratiet let og elegant hen over i sit forslag.

Man skal ikke regne med retsforbundets støtte, selv om vi erkender dette kolossale problem. Lovgivningen gennem de senere år har jo bevist, at de foreslåede ændringer ikke er vejen. Det er altså en helt usædvanlig situation, vi befinder os i, og jeg vil animere til, at man også bruger usædvanlige midler – det er jo desværre usædvanligt for dette folketing at høre på retsforbundets forslag. Man skal ikke regne med retsforbundets støtte til disse to forslag.

Jeg vil gerne vedrørende lovforslag nr. L 160 spørge ministeren for skatter og afgifter, om der er modstridende opfattelser mellem ministeren for skatter og afgifter og økonomiminister Per Hækkerup. Hr. Per Hækkerup talte på retsforbundets sommerstævne sidste sommer i forbindelse med kapitalvindingsafgift om jordprisstigninger på 25–30 pct. på årsbasis, skattefrit til jordbesidderne, og hr. Per Hækkerup foreslog, at man skulle indefryse kapitalvindingskatten – altså stille den i bero – som en offentlig prioritet, som naturligvis skulle forrentes til det offentlige. Hr. Per Hækkerup udtalte sig positivt over for dette. Jeg vil gerne spørge ministeren for skatter og afgifter, hvorfor ministeren ikke har lyttet til hr. Per Hækkerups udtalelser sidste sommer.